

Sygn. akt: XU-237/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 października 2014r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we Wrocławiu
w składzie:

Przewodniczący: SSR Barbara Bonczar

Protokolant: Grażyna Mazurkiewicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu 21 października 2014r. we Wrocławiu

sprawy z odwołania **B. M.**

od decyzji Z. U. S. Oddział we W.

z dnia 04 lutego 2014r. znak: (...)

w sprawie **B. M.**

przeciwko Z. U. S. Oddział we W.

o zasiłek chorobowy

zmienia zaskarżoną decyzję Z. U. S. Oddział we W. i przyznaje wnioskodawczyni B. M. prawo do zasiłku chorobowego za okresy od: 14 października 2013r. do 24 grudnia 2013r., od 27 grudnia 2013r. do 03 stycznia 2014r. i od 07 stycznia 2014r. do 22 stycznia 2014r.

Sygn. akt X U 237/14

UZASADNIENIE

Z. U. S. Oddział we W. decyzją z 04 lutego 2014r. odmówił wnioskodawczyni B. M. przyznania prawa do zasiłku chorobowego za okresy:

od 14 października 2013r. do 24 grudnia 2013r.

od 27 grudnia 2013r. do 03 stycznia 2014r.

od 07 stycznia 2014r. do 22 stycznia 2014r. i nadal w razie orzeczonej dalszej nieprzerwanej niezdolności do pracy.

Zdaniem strony pozwanej zasiłek chorobowy za w/w okresy wnioskodawczyni nie przysługuje, gdyż wnioskodawczyni nie stawiała się na wyznaczone na dzień 25 października 2013r. i na dzień 03 grudnia 2013r. badanie przez Lekarza Orzecznika ZUS.

We wniesionym od tej decyzji odwołaniu wnioskodawczyni wносиła o zmianę decyzji i przyznanie prawa do zasiłku chorobowego za sporny okres. Wnioskodawczyni nie stawiała się na wyznaczone na dzień 25 października 2013r. na badanie przez lekarza orzecznika ZUS, gdyż w tym czasie przebywała w W. z powodu ważnych spraw rodzinnych, a wezwanie na badanie w dniu 03 grudnia 2013r. odebrała po terminie wyznaczonego badania.

Strona pozwana w udzielonej odpowiedzi na odwołanie wniosła o jego oddalenie jako niezasadne.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawczyni B. M. do dnia 30 września 2013r. była zatrudniona w Sp. z o.o. C. G. B. P. w W.. Wnioskodawczyni ma stałe miejsce zamieszkania we W., ale pracę wykonywała w W.. Od dnia 01 października 2013r. wnioskodawczyni była niezdolna do pracy i otrzymała kolejne zwolnienie lekarskie na okres od 14 października 2013r. do 17 listopada 2013r. Strona pozwana korzystając z przysługującego jej uprawnienia na podstawie art.59 ust.1,2 i 6 ustawy z dnia 25 czerwca 1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa – Dz.U. z 2014r., poz.159, wyznaczyła na dzień 25 października 2013r. kontrolne badanie lekarskie przez Lekarza Orzecznika ZUS celem dokonania zasadności wystawionego zaświadczenia o niezdolności do pracy. Wezwanie na badanie zostało wysłane na adres zameldowania we W., przy ul. (...) Taki adres widniał na wystawianych wnioskodawczyni zwolnieniach lekarskich. Wnioskodawczyni nie odebrała przesyłki w dniu 23 października 2013r. tj. dniu, w którym próbowano ją doręczyć za pośrednictwem urzędu pocztowego. Przesyłkę awizowano w dniu 31 października 2013r. i wobec jej nie odebrania w kolejnym terminie, w dniu 07 listopada 2013r. zwrócona ją stronie pozwanej. Kolejne badanie wyznaczona na dzień 03 grudnia 2013r. Wnioskodawczyni nie odebrała przesyłki w dniu 02 grudnia 2013r. tj. dniu, w którym próbowano ją doręczyć za pośrednictwem urzędu pocztowego. Przesyłkę awizowano w dniu 10 grudnia 2013r. i wobec jej nie odebrania w kolejnym terminie, w dniu 02 stycznia 2014r. zwrócona ją stronie pozwanej. Wnioskodawczyni w dniu 29 stycznia 2014r. wystosowała do strony pozwanej pismo, w którym podała przyczyny niestawiennictwa na badaniach w dniu 25 października i w dniu 03 grudnia 2013r. Strona pozwana nie skorzystała z możliwości wyjaśnienia przyczyn niestawiennictwa na badaniach w świetle pisma członka zarządu ZUS z dnia 25 stycznia 2013r., (...) Wnioskodawczyni przebywała na zwolnieniu lekarskim od 14 października 2013r. do 24 grudnia 2013r., od 27 grudnia 2013r. do 03 stycznia 2014r. i od 07 stycznia 2014r. do 22 stycznia 2014r. Organ rentowy odmówił wnioskodawczyni prawa do zasiłku chorobowego za w/w okresy, ponieważ mimo wezwania na badanie do lekarza orzecznika ZUS wnioskodawczyni nie zgłosiła się na badania i tym samym uniemożliwiła przeprowadzenie oceny zasadności leczenia w ramach tego zwolnienia lekarskiego.

Dowód: 1) akta zasiłkowe ZUS-u.

2) dokumentacja medyczna dot. leczenia wnioskodawczyni – k. 26 –

41 as.

3) przesłuchanie wnioskodawczyni - k.25 as.

Postanowieniem z dnia 03 lipca 2014r., Sąd na podstawie art.468 § 2 pkt.4 i § 4 kpc podjął czynności wyjaśniające przez zasięgnięcie opinii biegłego sądowego internisty na okoliczność ustalenia czy w okresie od 14 października 2013r. do 24 grudnia 2013r., od 27 grudnia 2013r. do 03 stycznia 2014r. i od 07 stycznia 2014r. do 22 stycznia 2014r. wnioskodawczyni była niezdolna do pracy i czy zasadne były wystawione na ten okres zwolnienia lekarskie.

W wydanej w dniu 11 sierpnia 2014r. opinii biegły sądowy internista uznał, że wnioskodawczyni w okresie od 14 października 2013r. do 24 grudnia 2013r., od 27 grudnia 2013r. do 03 stycznia 2014r. i od 07 stycznia 2014r. do 22 stycznia 2014r. była niezdolna do pracy. W tym okresie wnioskodawczyni była w ciąży oraz zapadała na infekcje, które przedłużały się.

Dowód: opinia biegłego sądowego internisty z dnia 11.08.2014r. - k.47 akt.

Z wydaną w sprawie opinią zgodziły się strony postępowania.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawczyni zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 6 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (tekst jednolity: Dz. U. z 2014 r., poz. 159), zasiłek chorobowy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego. Na równi z niezdolnością do pracy z powodu choroby traktuje się niemożność wykonywania pracy:

1) w wyniku decyzji wydanej przez właściwy organ albo uprawniony podmiot na podstawie przepisów o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi;

2) z powodu przebywania w:

a) stacjonarnym zakładzie leczenia odwykowego w celu leczenia uzależnienia alkoholowego,

b) stacjonarnym zakładzie opieki zdrowotnej w celu leczenia uzależnienia od środków odurzających lub substancji psychotropowych;

3) wskutek poddania się niezbędnym badaniom lekarskim przewidzianym dla kandydatów na dawców komórek, tkanek i narządów.

Dyspozycja art. 59 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, daje możliwość i określa zasady kontrolowania prawidłowości orzekania o czasowej niezdolności do pracy.

Strona pozwana korzystając z powołanego przepisu wyznaczyła dwukrotnie kontrolne badanie lekarskie celem zbadania zasadności wystawionego zaświadczenia o niezdolności do pracy. Jak wykazało przeprowadzone przed Sądem postępowanie wezwania na wyznaczone badanie lekarskie strona pozwana wysłała na adres zameldowania wnioskodawczyni podany na drukach zwolnienia lekarskiego. Przesyłka nie została wnioskodawczyni doręczona, w związku z tym pozostawiono zawiadomienie o konieczności jej odebrania w urzędzie pocztowym w terminie 14 dni. Przesyłkę z terminem badania na dzień 25 października 2013 r. zwrócono stronie pozwanej w dniu 07 listopada 2013 r. z adnotacją, iż nie została odebrana w terminie. Przesyłkę z terminem badania na dzień 03 grudnia 2013 r. zwrócono stronie pozwanej w dniu 02 grudnia 2014 r. W tym miejscu Sąd z urzędu zauważa, że termin odebrania wyznaczony przez pocztę polską upłynąłby po dniu wyznaczonego na dzień 25 października i na dzień 03 grudnia 2013 r. badania. Niewątpliwie wezwania te były spóźnione. Strona pozwana nie może utożsamiać fakt pozostawienia zawiadomienia o konieczności odebrania przesyłki w terminie 14 dni w urzędzie pocztowym z jej doręczeniem. Takie stanowisko nie znajduje uzasadnienia w żadnym przepisie k.p.a. dotyczącym doręczeń.

Doręczenia normuje dział I, rozdział 8 Kpa. Stosownie do zamieszczonego tam art. 44 § 1 pkt 1 wynika, że w przypadku niemożności doręczenia pisma w sposób wskazany w art. 42 i 43 tj. adresatowi lub dorosłemu domownikowi operator pocztowy przechowuje pismo przez okres 14 dni w swojej placówce pocztowej. Zgodnie z § 4 doręczenie uważa się za dokonane z upływem ostatniego dnia okresu, o którym mowa w § 1, a pismo pozostawia się w aktach sprawy.

Zdaniem Sądu strona pozwana nie zawiadomiła skutecznie wnioskodawczyni o wyznaczonym na dzień 25 października i na dzień 03 grudnia 2013 r. badaniu przez lekarza orzecznika ZUS. Zdaniem Sądu w niniejszej sprawie wnioskodawczyni nie została prawidłowo i skutecznie zawiadomiona o terminie badania wyznaczonego na dzień 25 października 2013 r. i na dzień 03 grudnia 2013 r.

Strona pozwana wyznaczając wnioskodawczyni badanie lekarskie przez Lekarza Orzecznika ZUS miała na względzie dokonanie oceny zasadności wystawionego na okres od 14 października 2013 r. do 24 grudnia 2013 r. badania lekarskiego i ustalenie czy istotnie wnioskodawczyni w tym okresie była niezdolna do pracy.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy i przeprowadzone przed Sądem postępowanie daje podstawy do twierdzenia, że wnioskodawczyni w tym okresie była niezdolna do pracy, gdyż kolejne zwolnienia lekarskie, nie kwestionowane przez stronę pozwaną otrzymała do 22 stycznia 2014 r.

Okoliczność tę potwierdził w wydanej w dniu 11 sierpnia 2014r. biegły sądowy internista. Zdaniem biegłego sądowego stan zdrowia wnioskodawczynie w okresie od 14 października 2013r. do 24 grudnia 2013r., od 27 grudnia 2013r. do 03 stycznia 2014r. i od 07 stycznia 2014r. do 22 stycznia 2014r. uzasadniał wystawienie druku zwolnienia lekarskiego.

Zdaniem Sądu opinia biegłego sądowego zasługuje na przymiot wiarygodności. Opinia ta została sporządzona w sposób obiektywny, rzetelny i pełny a jej wydanie zostało poprzedzone wnikliwym zapoznaniem się z dokumentacją medyczną, zebraniem wywiadu oraz bezpośrednim badaniem wnioskodawczynie. Zdaniem Sądu opinia jest pełna, uwzględnia wszystkie istniejące schorzenia oraz stopień ich nasilenia u wnioskodawczynie.

Dowód z opinii biegłego podlega ocenie Sądu przy zastosowaniu art. 233 § 1 k.p.c., na podstawie właściwych dla jej przedmiotu kryteriów zgodności z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłego, podstaw teoretycznych opinii, a także sposobu motywowania oraz stopnia stanowczości wyrażonych w niej wniosków. Przedmiotem opinii biegłego nie jest przedstawienie faktów, lecz ich ocena na podstawie wiedzy fachowej (wiadomości specjalnych). Nie podlega ona zatem weryfikacji, jak dowód na stwierdzenie faktów, na podstawie kryterium prawdy i fałszu. Nie są miarodajne dla oceny tego dowodu niekonkurencyjne z nim oceny świadków i uczestników postępowania, co do faktów będących przedmiotem opinii (zob. uzasadnienie orzeczenia SN z dnia 7 listopada 2000 r., I CKN 1170/98, OSNC 2001, nr 4, poz. 64; uzasadnienie orzeczenia SN z dnia 15 listopada 2002 r., V CKN 1354/00, niepubl.). W przedmiotowej opinii biegły sądowy odpowiedział na wszystkie postawione przez Sąd pytania. Swoje stanowisko poparł wnikliwą analizą dokumentacji medycznej oraz przeprowadzonym badaniem wnioskodawczynie.

Zdaniem Sądu wydana w sprawie opinia biegłego sądowego jest pełna, uwzględnia wszystkie istniejące schorzenia oraz stopień ich nasilenia u wnioskodawczynie i Sąd w pełni podziela stanowisko zajęte w opinii przez biegłego.

Wnioskodawczynie nie wniosła merytorycznych zastrzeżeń do wydanej w sprawie opinii.

Z wydaną w sprawie opinią zgodziła się stron pozwana i nie wniosła do niej zastrzeżeń.

Z tych względów Sąd uznał, że w okresie od 14 października 2013r. do 24 grudnia 2013r., od 27 grudnia 2013r. do 03 stycznia 2014r. i od 07 stycznia 2014r. do 22 stycznia 2014r. wnioskodawczynie była niezdolna do pracy i wystawione za ten okres zwolnienia lekarskie były zasadne i przyznał prawo do zasiłku chorobowego za w/w okresy

W związku z powyższym Sąd na mocy przepisu art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., orzekł jak w wyroku.